

Nr 538.

Av herr **Lundqvist m. fl.**, om höjning av vissa arvoden vid gymnastiska centralinstitutet.

Då riksdagen vid genomförandet av gymnastiska centralinstitutets omorganisation år 1934 bestämde, att arvodet för kamreraren skulle sänkas från förutvarande 1,550: — kr. till 1,000: — kr., ehuru av såväl direktionen över institutet som i flera motioner föreslagits en höjning till 1,800: — kr., så var det med den motiveringen, att kamrerarebefattningen skulle fortfarande finnas endast så länge den nuvarande kansliskrivaren innehade sin befattning och att sagda kansliskrivare skulle biträda kamreraren. Vid nuvarande kansliskrivarens avgång skulle befattningarna sammanslös.

Huruvida en sådan sammanslagning kan komma att framdeles vidtagas, torde vara svårt att för närvarande bedöma. Så länge emellertid en kamrerare finnes vid institutet, bör han ju hava skälig ersättning för det arbete och det ansvar som åvilar honom. Av direktionens framställning rörande arvoden för innevarande år framgår, att nu utgående arvodesbelopp icke fyller detta krav.

Direktionen har också beaktat detta och i sina riksdagspetitioner till årets riksdag åter föreslagit, att kamrerarens arvode måtte höjas till 1,800:— kr.

Direktionen anför härutinnan följande:

»Det nu till kamreraren utgående arvodet av 1,000:— kr. måste sägas vara otillräckligt med hänsyn till det med befattningen förenade arbetet och den tid, detta kräver. Kamreraren har ett stort ekonomiskt ansvar, särskilt på grund av de uppbördsmedel, som inflyta av uthyrning av salar. Uppbörd och kontroll av nämnda medel kräva ett omfattande arbete. Omslutningen av de olika statsanslagens räkenskaper uppgick för budgetåret 1934—1935 till 206,630:66 kr., vilken siffra i sin mån belyser de kamerala ärendenas omfattning.»

I statsverkspropositionen upptages dock arvodet fortfarande till endast 1,000:— kr. under hänvisning till, dels att beloppet fastställdes så sent som vid 1934 års riksdag, dels till en av en direktionsmedlem i ärendet avgiven reservation.

Vad det första skälet beträffar bör ju icke detta vara avgörande i detta fallet, där sakskälen för en ändring av arvodesbeloppet äro så starka. Regeringens äskanden i årets statsverksproposition taga för övrigt icke konsekvent hänsyn till detta förhållande.

Beträffande i den ovan angivna reservationen framhållna åsikten, att kamrerarens arbetsbörda skulle bli mindre, sedan poliklinikerna vid institutet upphört, må nedanstående anföras.

Antalet verifikationer i kassaräkenskaperna uppgick under året 1934—1935 till:

för inkomster	583 st.
» utgifter	691 »

Poliklinikverksamhetens upphörande torde vid jämförelse med sagda budgetår försäkra en minskning:

för inkomster med 2,328:15 kr. och 24 st. verifikationer	
» utgifter	» 1,601:66 » » 40 » » .

Lättnaden i arbetet för kamreraren synes sålunda icke bliva nämnvärd på grund av poliklinikernas upphörande vid institutet.

Å andra sidan har årsanslaget till institutet från år 1932—1933 stigit från 129,210:— kr. till 173,900:— kr. för budgetåret 1935—1936.

Avlöningsanslaget har under samma tid ökat från 113,410:— kr. fördelat på 35 personer till 144,300:— kr. fördelat på 40 personer.

Kassaarbetet har sålunda ökat med omorganisationen.

Till slut må framhållas, att riksräkenskapsverket i sitt yttrande den 9 dec. 1935 över institutets riksdagspetita framhållit, att en arvodesförhöjning för kamreraren till 1,800:— kr. vore fullt befogad.

Ämbetsverket i fråga torde vara den institution, som bäst kan bedöma huru kamrerarens vid gymnastiska centralinstitutet arbete bör ersättas.

Direktionen över gymnastiska centralinstitutet föreslår även arvodesförhöjningar för institutets sekreterare och bibliotekarie.

Direktionen anför härutinnan nedanstående:

»Med avseende å sekreterarens arvode vill direktionen till en början erinra om vad den tidigare i sitt ovannämnda omorganisationsförslag anförde. Därvid framhöll direktionen bland annat, att den nya omorganisationen, vilken medförde ett mångskiftande och intimt samarbete mellan institutet, universitetskansleren, karolinska institutet, serafimerlasarettet och flera andra myndigheter, krävde att denna post besattes med en person med juridisk och administrativ erfarenhet. Härigenom har också sekreterarens arbete blivit åtskilligt mera omfattande än tidigare.

Förutom att sekreteraren varit behjälplig vid ärendenas beredning till föredragning, uppsättandet av förslag till utlåtanden m. m. samt det arbete, som direkt står i samband med direktionens och lärarkollegiets sammanträden, måste sekreteraren ofta tidvis varje dag infinna sig å institutets expedition för uppsättandet av skrivelser och ombesörjandet av förekommande kansli-
göromål. Arvodet för befattningen i fråga, för vilken juridisk examen är föreskriven och som kräver expeditionsvan person, föreslås på grund härav höjt från nuvarande belopp 600:— kr. till 1,550:— kr. eller samma belopp som före omorganisationen.

Direktionen föreslår jämväl en höjning av arvodet till bibliotekarien från 600:— kr. till 1,000:— kr. med hänsyn till dels det ansvarsfulla arbete, som utföres av bibliotekarien, dels ock till institutets värdefulla bibliotek, som torde utgöra det enda för fysisk fostran i Sverige. En jämförelse med det arvode, som utgår för andra i storlek jämförbara bibliotek giver även vid handen, att en ökning av arvodet är väl motiverad.»

Även dessa båda arvodesförhöjningar synas vara väl motiverade. Att sekreterarens arvode skulle sänkas, då han genom omorganisationen erhållit ett mera omfattande arbete, kan väl icke vara rättvist. Arbetet förutsätter även numera en person med större kvalifikationer än förut. En återgång till arvodet på 1,550:— kr. synes sålunda vara en ofrånkomlig ökning.

Omhänderhavandet av institutets bibliotek med läsrum för lärare och elever kräver en i biblioteksfrågor utbildad och kunnig person. Arvodet för en väl kvalificerad bibliotekarie kan icke rimligtvis sättas för lågt. Då därtill kommer att biblioteket i fråga har en stor omfattning (c:a 8,000 vol.) samt är av synnerligen hög kvalitet, torde ett biblioteksarvode av 600:— kr. kunna sägas vara för litet och bör höjas till 1,000:— kr. Till grund för bestämmandet av bibliotekariens arvode torde rimligen hänsyn böra tagas till institutets karaktär av fackskola. Som jämförelse kan anföras, att vid Tekniska skolan i Stockholm, även denna en anstalt bl. a. för utbildning av övningslärare vid de högre allmänna läroverken, bibliotekariens arvode uppgår till c:a 2,500:— kr. (2,040:— kr. i grundlön + 27 % i dyrtidstillägg, varav hälften utbetalas något förkortat). Dessutom utgår därstädes arvode till en assistent med 634:— kr. per år. Då emellertid anslaget till gymnastiska centralinstitutets bibliotek är något lägre, bör lämpligen bibliotekariens arvode också sättas något lägre. Som ytterligare jämförelse kan anföras, att arvodet för bibliotekarien vid ekklesiastikdepartementet utgör 1,200:— kr.

I anslutning till vad ovan anförts tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen ville för budgetåret 1936—1937 fastställa nedanstående arvoden för nedanstående befattningshavare vid gymnastiska centralinstitutet:

för kamreraren	1,800:— kr.
» sekreteraren	1,550:— kr.
» bibliotekarien	1,000:— kr.

Stockholm den 23 jan. 1936.

R. Lundqvist.

Nils Holmström.

G. Arnemark.

